

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204790
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719204790.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcov: 1/ M. Y. U., nar. XX. P. XXXX, bytom Z. XX, XXX XX Y. a 2/ G. U., nar. XX. D. XXXX, bytom C. H. XXXX/XX, XXX XX V., proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO: 00 166 073, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, o náhradu škody spôsobenej žalovaným nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 12C/33/2019-215 zo dňa 18. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/33/2019-215 zo dňa 18. mája 2021 vo výroku o trovách konania (druhý výrok) m e n í nasledovne:

Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ v rozsahu 100%, ktoré sú mu žalobcovia 1/ a 2/ p o v i n n í zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ v rozsahu 100%, ktoré sú mu žalobcovia 1/ a 2/ p o v i n n í zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 12C/33/2019-215 zo dňa 18. mája 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) konanie o zastavil (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/ a voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100% (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že konanie vedené pod sp.zn. 12C/33/2019 začalo na základe žaloby o náhradu škody spôsobenej žalovaným nesprávnym úradným postupom, doručenej okresnému súdu dňa 7.10.2019. Následne dňa 20.10.2019 žalobca doručil okresnému súdu podanie označené ako: návrh žaloby za spôsobenú škodu úmyslom orgánom verejnej moci v zmysle § 9 zákona č.514/2003 Z.z., v k.č. 1S/10/2013-597 Okresným súdom vo Zvolene. Toto konanie bolo pôvodne vedené pod sp.zn. 12C/38/2020. Okresný súd uznesením č.k. 12C/33/2019-196 zo dňa 5.1.2021 spojil na spoločné konanie veci vedené pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 12C/33/2019 a 12C/38/2020 s tým, že konanie bude vedené pod sp.zn. 12C/33/2019.

1.2 Podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.5.2021 žalobca (správne má byť žalobcovia - poznámka odvolacieho súdu) vzal žalobu späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť; žiadal nepriznať náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil s tým, že žiadal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.3 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 144, § 145 ods.1, § 146 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ustanovenie § 256 ods.1 C.s.p..

1.4 Na základe aplikácie uvedených ustanovení súd prvej inštancie konanie v súlade s dispozitívnym návrhom žalobcov konanie zastavil. Zistil, že k zastaveniu konania došlo na podnet žalobcov a s poukazom na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Obo 183/1992 zo dňa 27.10.1992 ustálil, že ak žalobca vezme späť žalobu späť z iného dôvodu, než pre určité správanie sa žalovaného, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania. Na základe uvedených okresný súd dospel k záveru, že zastavenie konania v prejednávanej veci procesne zavinil žalobca, a preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Žalobcovia 1/ a 2/ v zákonnej lehote na podanie odvolania podali voči uzneseniu sťažnosť, ktorú podľa obsahu súd prvej inštancie posúdil ako odvolanie; navrhli zrušiť uznesenie č.k. 12C/33/2019-215 a vec vrátiť súdu prvej inštancie na pokračovanie (na ďalšie konanie).

2.1 V odvolaní namietli, že na späťvzatie žaloby majú zákonné právo; uskutočnili ho z dôvodu hospodárnosti konania a z dôvodu zamedzenia ďalšieho prieťahu v konaní s tým, že žalobcovia vystavia platobný rozkaz č.10S 1/2013, ktorý okrem iného zahŕňa aj nárok žalobcov z konania sp.zn. 12C/33/2019. Tvrdili, že tento nárok sa z pôdy súdu nevytratil na to, aby ich súd trestal súdnymi trovami žalovaného, ktoré neboli celkom isté; aj preto, že súd nezohľadnil ocenenie pozemkov pod rýchlostnú cestu Z. - U. výslednými cenami tretím znalcom. Žalobcovia tak v snahe nepripustiť ďalšie prieťahy v konaní 12C/33/2019 vzali žalobu späť v celom rozsahu a vystavili Platobný rozkaz dňom 18.5.2021.

2.2 Žalobcovia v späťvzatí upozornili súd na to, že vystavia Platobný rozkaz pod č.10S/1/2021, čo sa stalo 18.5.2021, ako vážny dôvod pre súd, prečo tak konajú. Požiadavky žalobcov späťvzatím návrhu sú zachované v platobnom rozkaze č.10S/1/2013 zo dňa 18.5.2021, priznanie trov právneho zastúpenia tak nemá opodstatnenie, nakoľko nejde o späťvzatie žaloby bez vážneho dôvodu.

2.3 Žalobcovia tvrdili, že žalovaný súhlasil so späťvzatím, pre priznanie náhrady trov konania žalovaný neuviedol žiaden vážny dôvod. Priznanie náhrady trov konania je tak v rozpore s ustanovením § 146 C.s.p..

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcov s poukazom na ustanovenie § 386 písm.d) C.s.p. odmietol; alternatívne aby napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 387 C.s.p. potvrdil.

3.1 Žalovaný tvrdil, že v podanom odvolaní absentujú náležitosti odvolania, nie je uvedené označenie odvolacieho dôvodu vymedzeného v ustanovení § 365 ods.1 C.s.p. a nie je zřejmý odvolací dôvod, teda v akom konkrétnom pochybení odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. Žalobcovia sa obmedzujú iba na strohé konštatovanie o tom, že priznanie náhrady trov žalovanej strane napadnutým uznesením okresného súdu nemá opodstatnenie.

3.2 Pokiaľ súd prvej inštancie zastavil konanie, bolo tak z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcami, postupoval zákonom predvídaným postupom podľa § 145 ods.1 C.s.p.. Žalobcovia svojím späťvzatím procesne zavinili zastavenie konania; súd prvej inštancie správne postupoval podľa § 256 ods.1 C.s.p. a žalovanému priznal náhradu trov konania. Uplatnená náhrada trov konania zo strany žalovaného pritom spočíva výlučne v skutočne vynaložených nákladoch na pojednávanie; žalovaný neuplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia, ako žalobcovia nesprávne uvádzajú.

3.3 Ak žalobcovia tvrdili, že dôvodom späťvzatia mala byť skutočnosť, že nárok uplatňovaný v konaní si už začali uplatňovať v inom konaní, konkrétne v konaní o vydanie platobného rozkazu sp.zn. 10S/1/2021, tento dôvod (uplatnenie nároku v inom konaní) nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd nemal priznať náhradu trov konania žalovanému. Náležitosť aplikácie ustanovenia § 257

C.s.p. musí byť náležite odôvodnená, žalobcovia splnenie podmienok pre takýto postup nepreukázali; nebol tak dôvod o náhrade trov konania rozhodnúť inak ako aplikáciou ustanovenia § 256 ods.1 C.s.p..

4. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1,2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. v napadnutom výroku (výrok II.) zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie a ani na jeho zrušenie.

5.1 Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Odvolací súd, súc v zmysle § 380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcov 1/ a 2/, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou domáhali, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 250 Eur a žalobcovi 2/ sumu 250 Eur, s úrokom z omeškania 5% za každý deň od právoplatnosti rozhodnutia vo veci č.k. 10S/1/2013. Z obsahu žaloby a jej doplnenia je zrejmé, že suma 500 Eur má predstavovať trovy, ktoré žalobcom vznikli v inom konaní, vedenom pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 10S/1/2013, konkrétne trovy dôkazu - vypracovanie znaleckého posudku. Žalobcovia v doplnení žaloby výslovne uviedli, že „zaplatením 500 Eur tretiemu súdnemu znalcovi, určeného súdom, a následná neakceptácia znaleckého posudku tretieho znalca súdom vo finálnom rozhodnutí č.k. 10S/1/2013 považujú žalobcovia za neprípustný rozmar orgánu štátu v súdnom konaní neakceptáciou posudku tretieho súdneho znalca, za ktorý žalobcovia zaplatili 500 Eur. Ide o nesprávny úradný postup, čo je zjavné spôsobená škoda orgánom štátu“.

7.1 Žalovaný v spore žalobou uplatnený nárok neuznal, tvrdil, že žaloba je podaná predčasne z dôvodu absencie predbežného prerokovania nároku. Navyše vecne tvrdil, že neboli splnené podmienky pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa ustanovení zákona č.514/2003 Z.z.. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalovaný tvrdil, že náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku nepredstavujú škodu v zmysle zákona č.514/2003 Z.z. ale predstavujú trovy znaleckého dokazovania; ich prípadná úhrada je spojená výlučne s výsledkom konania. Žalobcovia boli v spore vedenom pod sp.zn. 10S/1/2013 neúspešní; výdavok v podobe úhrady trov znaleckého dokazovania je dôsledok ich neúspechu v spore. Ak by boli žalobcovia v konaní vedenom pod sp.zn. 10S/1/2013 úspešní, na náhradu trov dokazovania by bola zaviazaná prostistrana, ktorou bola Národná diaľničná spoločnosť.

7.2 Z obsahu spisu vyplýva, že v konaní vedenom pod sp.zn. 10S/1/2013 okresný súd rozsudkom zo dňa 11.4.2018 rozhodol nasledovne:

I. Konanie v čase o zaplatenie sumy 2.126,30 Eur, uplatnenej žalobcom v I. rade voči žalovanému zastavuje.

II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.057,96 Eur uplatnenej žalobcom v II. rade voči žalovanému zastavuje.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade sumu 1.952,61 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v II. rade sumu 1.155,79 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade sumu 128,74 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietá.

VII. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v I. rade v rozsahu 54%.

VIII. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v II. rade v rozsahu 60%.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací konajúc o odvolaní žalobcov rozsudkom č.k. 17Co/250/2018-718 zo dňa 3.7.2019 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby potvrdil; vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie medzi žalobcom 1/ a žalovaným zmenil tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie; vo výroku o trovách

konania pred súdom prvej inštancie medzi žalobcom 2/ a žalovaným zmenil tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Rozsudok sp.zn. 10S/1/2013-597 sa vo výrokoch I., II., III., IV a V. stal právoplatným dňom 5.6.2018; vo výrokoch VI., VII. a VII. v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sa stal právoplatným dňom 21.8.2019. Z rozsudku sp.zn. 10S/1/2013-597 vyplýva, že súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo a za znalca ustanovil M.. G. B..

8. Odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

Zo súdneho spisu, späťvzatia žaloby vyplýva, že dôvodom späťvzatia malo byť vydanie platobného rozkazu na vec (vo veci) 10S/1/2013, v ktorom mali byť zahrnuté uplatnené nároky žalobcov, žalobcovia navrhli nepriznať trovy konania žiadnej zo strán sporu.

8.1 V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu; strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Zásada úspechu je v ustanovení § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku doplnená zásadou procesného zavinenia; trovy konania je v takomto prípade povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli (ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane). Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Súd prvej inštancie aplikujúc ustanovenie 256 ods.1 C.s.p. uznal procesné zavinenie za zastavenie konania subjektom na strane žalobcu. Súdna prax vo vzťahu k späťvzatiu žaloby a súvisiacemu zastaveniu konania zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Späťvzatie žaloby (návrhu), je dispozičným úkonom žalobcu ako „pána sporu“ (dominus litis). Rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej strany. Ak napríklad žalovaná strana po podaní žaloby uhradí žalovanú sumu, zodpovednosť za zastavenie konania nesie táto strana sporu.

8.2 Nárok na náhradu trov konania je pritom nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale z procesného práva; otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je potrebné posudzovať z procesného hľadiska. Súd neskúma, či by boli žalobcovia v meritornom konaní úspešní alebo nie. Zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje len z procesného hľadiska; v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že súd rozhodujúci (po späťvzatií žaloby a zastavení konania) o nároku na náhradu trov konania posudzuje dôvodnosť podania žaloby z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcov; žaloba je tak podaná dôvodne, ak žalovaná strana po začatí konania žalobcov uspokojí.

9. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ procesne zavinili zastavenie konania; ustálil, že ak žalobca vezme žalobu späť z iného dôvodu, než pre určité právania sa žalovaného, z procesného hľadiska platí, že zavinil zastavenie konania.

9.1 S uvedeným záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu súhlasí aj odvolací súd. Žalobcovia nepreukázali a ani netvrdili, že žalovaný žalobou uplatnený nárok uhradil, prípadne, že žalobu zobrali späť z dôvodu určitého konkrétneho správania sa žalovaného, ktoré by smerovalo u úhrade, uznaniu alebo inému následku vo vzťahu k uplatnenému nároku, pri ktorom by bolo možné zvažovať, že žaloba bola podaná dôvodne a k späťvzatiu a k zastaveniu konania došlo v dôsledku konkrétneho správania žalovaného. Naopak, žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie uplatnený nárok neuznal, realizoval prostriedky procesnej obrany a tvrdil, že uplatnený nárok nie je dôvodný. Nie je tak tvrdené a preukazované žiadne správanie žalovaného, ktoré by mohlo vyvolať dôvodne konštatovanie o tom, že dôvod pre späťvzatie žaloby vznikol na základe skutočností, ktoré nastali na žalovanej strane.

9.2 Naopak, žalobcovia v späťvzatií tvrdili, že žalobcu zobrali späť v dôsledku vydania platobného rozkazu na vec 10S/1/2013, v ktorom mali byť zahrnuté uplatnené nároky žalobcov. Stranou sporu v konaní vedenom na okresnom súde pod sp.zn. 10S/1/2013 však žalovaný nebol, v predmetnom konaní bola žalovanou Národná diaľničná spoločnosť a.s.. Nemožno na ťarchu žalovaného v preskúmvanej veci pričítať uplatnenie trov dokazovania voči inému subjektu.

10. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom považoval odvolací súd záver súdu prvej inštancie o tom, že nárok na náhradu trov konania vznikol v zmysle ustanovenia § 256 ods.1 C.s.p. žalovanému, za vecne správny.

10.1 Odvolací súd však vo vzťahu k napadnutému výroku o nároku na náhradu trov konania poukazuje na to, že napadnutý výrok je neurčitý, nevykonateľný; žalovanému síce priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi 1/ a žalobcovi 2/ v rozsahu 100%; neukladá však povinnosť žalobcom žalovanému trovy konania nahradiť. Súdny úradník rozhodujúci postupom podľa § 262 ods.2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia rozhoduje o výške náhrady trov konania; jeho rozhodnutie ale povinnosť náhrady trov konania neukladá.

10.2 V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25.5.2017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ 232 ods.1 C.s.p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods.2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa konanie končí (samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník) už len o výške náhrady trov konania; súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods.2 C.s.p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradiť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods.1 C.s.p.. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t.j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Odvolací súd preto zmenil výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podľa § 388 C.s.p. len z dôvodu, aby bolo vykonateľné a lehotu na plnenie určil na tri dni od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

10.3 Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že nebol dôvod na odmietnutie odvolania, a teda na postup podľa ustanovenia § 386 písm.b) C.s.p. ako navrhoval žalovaný; z odvolania bolo zrejmé, v akom rozsahu odvolatelia napadli uznesenie okresného súdu a čoho sa v odvolacom konaní domáhajú. Prípadné vady odvolania, vytkané žalovaným, nebránili pokračovaniu v odvolacom konaní.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal v rozsahu 100%. Dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. odvolací súd nezistil.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).